

با افزایش امید به زندگی و فزونی تعداد سالمندان به دلیل ارتقا و بهبود مراقبت های پزشکی، بر تعداد خانواده هایی که مراقبت از افراد سالمند مبتلا به بیماری مزمن منجمله دمانس و آلزایمر نیز افزوده میشود. تقریباً در هر ۶۶ ثانیه در ایالات متحده آمریکا یک نفر مبتلا به دمانس میشود؛ بطوریکه پیش بینی می شود از هر سه نفر سالمند یک نفر به علت عوارض ناشی از دمانس و آلزایمر فوت کند. شاید برایتان جالب باشد که بدانید دمانس و آلزایمر بسیار بیشتر از برخی از سرطان ها مسبب مرگ در جهان هستند.

در این میان متأسفانه توجه سیستم بهداشتی و درمانی بیشتر بر روی خود بیمار مبتلا به دمانس متمرکز شده در حالیکه مراقبین این بیماران نیز به شدت تحت تاثیر مخرب این بیماری قرار میگیرند.

امیدوارم اشاره به حقایق زیر که انجمن آلزایمر آمریکا ارائه کرده بتواند به درک عمق این تاثیر کمک کند.

- هر خانواده ایی که از بیمار مبتلا به آلزایمر مراقبت می کند، به طور متوسط پانزده هزار دلار از درآمد سالانه خود را به علت ترک محل کار برای مراقبت از این بیماران از دست میدهد.
- در حدود نیمی از خانواده ها پس انداز خود را با توجه به هزینه هایی که این بیماران به وجود می آورند از دست داده و عملاً به درآمد روزانه بر می گردند.
- بالغین مراقب بیماران مبتلا به آلزایمر ۲۸ درصد به احتمال بیشتری از سایرین به دلیل صرف درآمد خود در مراقبت از این بیماران، برای تهیه غذا و مایحتاج خود ممکن است دچار کمبود در دریافت مواد غذایی بشوند.
- از هر ۵ مراقب ۱ نفر به علت مسایل پزشکی ناشی از بار سنگین مراقبت از بیمار مبتلا به آلزایمر نیاز به مراجعه و درمان پزشکی پیدا می کند.
- برای مراقبت در ازای هر فرد بیمار، تقریباً هزار ساعت کار بدون دستمزد توسط خانواده و یا دوستان در سال صرف میشود.

هدف من برای این مقدمه و ارائه امار این بود که بگویم، اولاً اگر شما مراقبت از بیمار مبتلا به دمانس را بر عهده دارید در این راه تنها نیستید. دومین نکته این خواهد بود که لا علاج بودن این بیماری به این معنی نیست که ما به عنوان مراقب، پزشک، پرستار و یا حتی سیاست گزار برنامه های بهداشتی درمانی نتوانیم برای بالا بردن کیفیت این بیماران کار دیگری انجام بدهیم. اگر به نظرتان میرسد که دیگر کاری برای بیمارتان از دست شما ساخته نیست، بدانید که در اشتباهید.

آشنایی با آقای صمدانی و ایده ارائه مقالاتی که بتواند به مراقبین بیماران مبتلا به دمانس کمک کند، برای من به عنوان متخصص مغز و اعصاب تازه کردن زخمی بود که سالها در قلم احساس می کردم. دردی که در هر بار صحبت با همراه بیمار در مدت زمان کوتاه ویزیت و مشخص شدن تشخیص من را آزار میداد. من اطمینان دارم که بسیاری از همکاران من نیز در این تالم شریکم بوده و هستند. عذاب وجدان ناشی از اینکه همواره میدیدم مراقبتی که شایسته بیماران مبتلا به زوال عقل است از سوی من و همراهان آنها به صورت کامل صورت نمی گیرد و ما به غیر از مشاوره در مورد تشخیص، سیر بیماری و یا عوارض دارویی کار دیگری از دستمان بر نمی آید.

از زمان اولین ملاقات من با آقای صمدانی و ارائه تفکر ایجاد ساختاری برای اطلاع رسانی در مورد نحوه مراقبت از بیماران مبتلا به دمانس چند سال می گذرد و باید اعتراف کنم هر بار ایشان برای بنده مقالاتی که در وب سایت درد آشنا میبینید را میفرستادند تا بنده دیدگاه پزشکی خودم را بر آنها ضمیمه کنم، اولین کسی که از آنها سود می برد خود بنده بودم. چه با مطالعه مقالات ایشان و چه به علت اجباری که برای مطالعه بیشتر برای آن موضوع احساس میکردم. این باعث افتخار و خوشبختی بنده بوده و هست.

در پایان و ضمن تشکر از زحماتی که آقای صمدانی و بسیاری از سروران بنده برای بهبود اطلاع رسانی از طریق سایت درد آشنا کشیده اند باید از همه کسانی که این مطالب را به هر عنوانی مطالعه می کنند، استدعا و خواهش کنم که با ارائه سوال و نظرات خود به بهبود هر چه بیشتر و غنی تر کردن محتوی آن کمک و مساعدت کنند.

با آرزوی سلامت

کاوه شفیعی

مرداد ماه ۹۵